

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 143 (1751) 4 avqust 2018-ci il

(əvvəli ötən saylarımızda)

MİSİROĞLU

Dost sözünü yerə salma,
Olma zalım, Misiroğlu!
Ümidgahım təkçə sənsən,
Ağrın alım, Misiroğlu!

Səhər səfər üstündəyəm,
Bir dincəlmək qəsdindəyəm.
Heç insafın yoxdu, bəyəm,
Rahat qalım, Misiroğlu?!

Əliyəm, dağ deşəsiyəm,
Elin könül şüşəsiyəm.
Ondan ayrı düşəsiyəm,
Tutmur xalım, Misiroğlu!

Kəlbəcər şəhəri,
02.08.1985-ci il

Mən də Əli müəllimin bu zarafat şeirində-
ki məqsədini başa düşdüm və qəsdən fikrini
yayıdırmaq üçün zəng vurub dedim:

- Ay dədə, dünən bürodə Bakıdan gələn
xanımlara baxıb şeiri mənə niyə yazırsan, elə
onlara yaz. Mövzun yoxdusa mən verirəm.

SƏNİN

Niyə susur, Əli, hərdən
Şeir deyən dilin sənin?
Qara gözlü bir ceyranı
Vəsf eləmir əlin sənin.

Gözələ bax, əldə xına,
Bir göz elə, özün sına.
Soruş, denən yaxasına
Yaraşarmı gülün sənin?

Misiroğlu yaymaz elə,
Fikirləşib, dərd eləmə.
Bilirəm ki, o gözələ
Çox bağlıdır belin sənin.

Axşam işdən çıxanda gəldim ki, Əli müəllim
balaca bir kağızda öz adətini üzrə xırda
hərflərlə üç bənddən ibarət bir şeir yazıb göndər-
ib.

Vəliyəddin İsmayılova

Qoy, dostlarım dağa dönsün,
Mən şad olum, gülüm, qardaş!
Gözəl göstər qızılgül tək,
Bülbül olsun dilim, qardaş!

Dinməyəndə demə daşam,
Söz mülkündə hələ başam.
Bir sonalı yaşılbaşam,
Amma yoxdu gölüm, qardaş!

Narahatsan, olma belə,
Əli yaxa verməz elə.
Vaxt çatanda döner yelə,
Bir amansız ölüm, qardaş!

04.08.1985

Yenə bir dəfə də rayonun Yanşaq kəndin-
də müşavirəedəydik. Kənd təsərrüfatı məsələ-
ləri müzakirə olunurdu. Gördüm Əli müəllimlə
Qənber Qurbanov mənə baxa-baxa gülümsü-
nür. Qənber müəllim Əlinin yazdığı balaca
bir kağızı mənə tərəf sürüşdürüb, - götür, de-
di. Baxdım ki, yazıb:

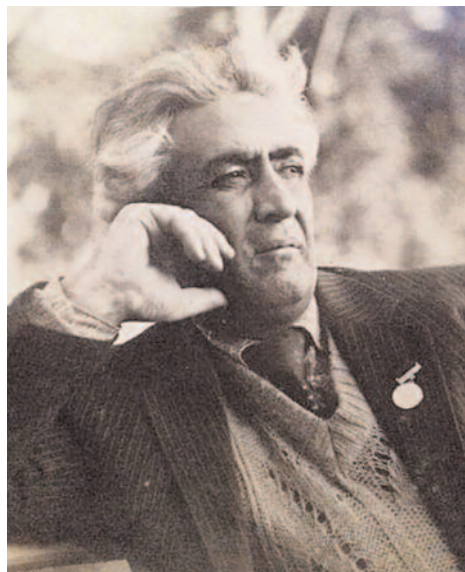
"Zarafatla...

Mələşmir sürülər, hölləşmir buğa,
Tapılmır sağıcı "Hollavey" sağa.
Onçumu kefsizsən, dilxorsan, qağa?
Darıxma, yaz gələr çıxarsız dağa,
Kolxozlar yarışar, keçər qabağa".

Vaxtı fəte vermədən kağızın arxasına yaz-
dım:

MİSİROĞLU

Xoş avazlı, xoş niyyətli,
Şirin sözlü dostum Əli!
Qələm tutub, həcv yazdın,
Onda səndən küsdüm, Əli!

ƏLİ DASTANÇI

Misiroğlu, sözlə məni
Kəsmə, sənin ağrın alım.
Tufan olub, başım üstədən
Əsmə, sənin ağrın alım.

MİSİROĞLU

Kolxoz sədri fağır olmaz,
Kömək durram, sağır olmaz.
Şair zəhmi ağır olmaz,
Demə mən də əsdim, Əli!

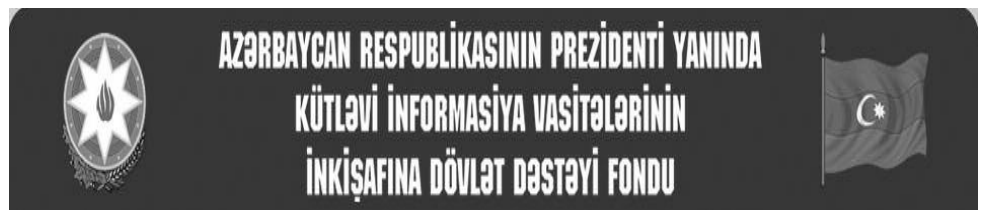
ƏLİ DASTANÇI

Vallah, gözleməzdim sənnən,
Dolanırsan belə gənnən.
Bir hənəkdən ötrü mənənən
Küsmə, sənin ağrın alım.

MİSİROĞLU

Haraylaram ər elimi,
İtiməyəm nə Əlimi.
Elə bilmə hər elimi
Təmiz sənnən kəsdim, Əli!

04.09.1985-ci il

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT
DƏSTƏYİ FONDUNUN MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

Heyif ki, Əli müəllimin cavabının üçüncü
bəndini itirmişəm, əlyazma pozulub.

Əli müəllim təbiətə sakit adam idi. İstə-
yər ki, hər şey xoşluqla həll olunsun. Qətiy-
yən ziddiyyətin tərəfdarı deyildi. "Dədə, huma-
nistlik, mülayimlik əsas meyar olmalıdır. Gəl-
lin hər şeyi sülh tərəfə çəkək, "dartma, yaxam
cırdı"dan bir şey çıxmaz, - deyərdi. Amma
şair qələmində bir sərt deyim, ciddilik vardı.

Bir dəfə Rayon Xalq Nəzarət Komitəsinin
sədri kimi rayonda geniş yoxlama keçirmiş-
dim.

Bir çox sahələrdə, təsərrüfatlarda olan
nöqsanları ciddi tənqid etmişdim. Buna görə
də ətrafda narazı qalanlar, şaiyə yayanlar,
hətta yersiz söz-söhbət yaradanlar da vardı.
Bu da mənə məlum idi, kimliyini bilirdim. Əli
müəllim otağıma gəlmişdi. Yoxlama-reyd ba-

Əlidə güman var düzələ dünya,
Hər nəyə dəysən də, gümana dəymə.

Başqa bir xatirə.

O vaxtkı idarəçiliyin qaydalarına uyğun
olaraq, işdə kiçik bir qüsurluqda da rəh-
bər, məsul adamlara inzibati cəza vermək
adi hal almışdı.

Bu baxımdan "Yenilik" rayon qəzetinin re-
daktoru olan Əli müəllimə də raykomun büro
iclasında tam araşdırılmamış məlumat əsa-
sında cəza verilmişdi.

Bu da Əli müəllimə pis təsir etmişdi, am-
ma sözün də demişdi. Növbəti büro iclasında
bir də gördüm ki, Əli müəllim çox pəjmürdə
haldadır.

Onu xəyaldan ayırıb kefini açmaq üçün bir
şey yazıb fasilədə verdim.

GƏRDİŞİ SİTƏMLİ, ƏLİ QƏLƏMLİ ŞAİR

rədə "Yenilik" qəzetində verilmiş materialı
müzakirə edirdik.

Dedi:

- Misiroğlu, çox şeylərin başını burax, ara-
qarışdırınlara bənd olma. Onsuz da bu ra-
yonda hamı bilir ki, kim kimdi, - deyərək gü-
lünsündü və mənə bir hədə də gəldi: - Amma
şeyrlə başımı yozsan, cavabını verəcəm. Mə-
ni bərk-bərk amanatlıyırdı ki, yumşaltsın. Mə-
nim də nadinliyim tutdu, dedim, Əli müəllim,
deyərsən dövrən pis gəlir.

AY ƏLİ

Gen gəzirəm, əl vermərəm əlinə,
O gəlib əlimdən tutur, ay Əli.
Şərəfsiz başları pambıqla kəsir,
Bizə də barmaqdan baxır, ay Əli!

Hansı üzle kişi sanır özünü,
Kimi görse, tezce bükür dizini.
Görəndə alçağın doqquz üzünü,
İldırım başıma çıxır, ay Əli!

Yaltaqlanır, hey uzadır gərdənin,
Misiroğlu, gəl bu halı, gör, dedin.
Çapan vurub qazandığı ordenin
Sağ-soluna yaman taxır, ay Əli!

Əli müəllim sakitcə Murovdağın "Qaya ça-
yı"ndan və kəlikotundan dəmlənmiş çaydan
tər basa-basa içib, bir nəsihatəmiz şeir yazıb
stolun üstünə qoyub getdi.

DƏYMƏ

Misiroğlu, oğraşdan, nadandan çox de,
Dövrənə toxunma, zamana dəymə.
Əslinin, Leylinin ziynəti bu,
Peymana, ilqara, imana dəymə.

Neyləyək, alçağın işi tarazdı,
Deyəsən, fələk də bu işlə bazdı.
Mən də yanırım ki, yaxşılar azdı,
Haqq qənim olacaq yamana, dəymə!

Bənzəyir bir nazlı gözələ dünya,
İnanma bürünə xəzələ dünya.

ÇATARMI, ƏLİ

Misiroğlu çox müşğüldü halından,
Harayım hayına çatarmı, Əli?
Haqsız, ədalətsiz sözlər eşidən
Ələsgər övladı yatarmı, Əli?

Niyə soruşmursan bu xəta hardan?
Töycünü kim töküüb, başlayıb hardan?
Darıxma, vaxt gələr çıxarsan dardan,
Allah haqq tərəfidi, batarmı, Əli?!

Çoxları yan keçdi solu-sağından,
Xəbər tutmadılar səs-sorağından.
Gəl, imtahana çek, tut qulağından,
De ki, dost dostunu satarmı, Əli!

Əli müəllim söz altında qalan deyildi. Mən
müzakirə olunan məsələ barədə çıxış edər-
kən Əli müəllim mənim şeirimə cavab yazıb
qoymuşdu bloknotumun arasına.

YATASI DEYİL...

Misiroğlu, dayağımdı bir Kişi,
Min qılınclı mənə batası deyil.
Ellər deyib, mehribanlar qovuşar,
Həsərlər həsrətə çatası deyil.

Özgədən dolanıb, vardan deyən, yarıdan
xəbərsiz, yarıdan deyən. Namusdan,
qeyrətdən, ardan deyən, Atası özünün atası deyil.

Qardaşın mətindi, mətin yolunda,
Can qoymaz hər yetən itin yolunda.
Haqqın, ədalətin çətin yolunda
Səhv düşmə, heç Əli yatası deyil...

16.07.1985-ci il

(ardı gələn sayımızda)

Vəliyəddin MİSİROĞLU
(İsmayılov),
Yazıçı-publisist, AJB-nin üzvü,
"Qızıl Qələm" mükafatı laureatı